

A házassági egység természete

Ha a házasság célja az élet minden területére kiterjedő egység, mit jelent ez azok számára, akik házasságra készülnek? Hiszen maga a házasságkötés még nem garantálja ezt a fajta egységet.

Ha a célunk az eggyé válás, akkor a következő kérdéseket kell mérlegelnünk, mielőtt házasságra lépnénk: Életünk intellektuális, társas, érzelmi, testi és lelki vonatkozásait megvizsgálva van-e alapja az eggyé válásnak? Elegendő közös vonásunk van ezeken a területeken ahhoz, hogy a házastársi egység megalapozott legyen? Ahogyan nem építhetünk házat szilárd alapok nélkül, úgy házasságra sem léphetnénk ezek nélkül az alapok nélkül.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Minden házasságra készülő párnak el kell beszélgetnie az élet alapvető kérdéseiről, hogy meghatározzák, kik is ők valójában. Sok házaspárral találkozom, akik alig ismerik egymás intellektuális érdeklődését, érzelmi világát, személyiségét és lelki alkatát, vagy nem veszik figyelembe a vallási és erkölcsi értékek fontosságát a házasságban. A következőkben azokhoz az egyedülállókhöz szeretnék szólni, akik a házasságot fontolgatják, és szeretnék felmérni kapcsolatuk alapjait.

Intellektuális egység

Hadd adjak néhány gyakorlati tanácsot arra nézve, hogyan mérhetjük fel az intellektuális egység alapjait. Beszélgessünk egymással olvasmányainkról. Az is sokat elárul, ha valaki nem szeret olvasni. Rendszeresen olvasunk újságot? Milyen magazinok érdekelnek? Milyen tévéműsorokat nézünk? Milyen témákat keresünk az interneten? A válaszok sokat elárulnak érdeklődési körünkről.

Fontos szempont lehet az iskolai végzettség is. Nem szolgál a házasság javára, ha nagy a különbség a házastársak intellektuális szintje között. Sok házaspár nem sokkal az esküvő után ébred rá, hogy életüknek ezen a területén nem találnak kapcsolódási pontot, és nem értik egymást.

A házasságkötés előtt természetesen még csak az alapok lerakásáról lehet szó. Elég közel állunk-e egymáshoz intellektuálisan ahhoz, hogy együtt fejlődhessünk? Erre a kérdésre akkor tudunk válaszolni, ha próbát teszünk. Olvassunk el közösen egy könyvet, és beszélgessünk róla. Hetente egyszer olvassunk el egy újságcikket, és beszéljük meg. Mindebből sokat megtudhatunk arról, hogy jelenleg hol tartunk az intellektuális egység felé vezető úton, és arról, hogy milyen esélyünk van arra, hogy ez elmélyüljön.

Egység a társas kapcsolatok terén

Társas lények vagyunk, de eltérő igényekkel és elvárásokkal rendelkezünk. Fedezzük fel a közös alapokat. Szeret-e jövődöbelink sportolni? Hány órát tölt hetente a tévé előtt? (Ne higgyük, hogy ez csökkeni fog az esküvő után!) Milyen zenét hallgat szívesen? Egy fiatal feleség panaszkodik: „Ki nem állhatom azt a rémes countryzenét! A férjem meg állandóan azt hallgatná.” Házasságkötés előtt, míg tartott a szerelmi láz, ez nem tűnt lényegesnek.

Milyen szabadidős tevékenységeket kedvel a partnerünk? Mennyi időt és pénzt áldoz ezekre? Szeret társaságba járni? Kiknek a társaságában érzi jól magát?

Feltétlenül szükséges-e, hogy ugyanazt a társaságot kedveljük? Nem, de szükség van valamiféle közös alapra ahhoz, hogy ezen a területen is megvalósulhasson köztünk az egység. Legyünk nyitottak. Vegyünk részt olyan dolgokban, amelyek iránt korábban nem érdeklődtünk. Próbáljuk ki, hogy számunkra is örömet okoz-e társunk kedvelt időtöltése. Ha úgy látjuk, hogy társas kapcsolataink két különböző irányba vonzanak, emlékeztessük magunkat arra, hogy a házasság célja az eggyé válás. Kérdezzük meg magunktól: ha társunk érdeklődési köre nem változik, hogyan tudunk együtt élni vele életünk hátralevő részében?

Ismerjük-e eléggé önmagunkat? Le tudnánk-e írni, milyenek is vagyunk? Mondjuk el a társunknak, és kérjük meg, hogy ő is jellemezze saját magát. Vessük össze önmagunkról alkotott képünket azzal, ahogyan mások látnak minket.

„Az ellentétek vonzzák egymást” - mondják. Ez igaz, de az ellentétek nem mindig jönnek ki egymással. Elég jól megértjük egymást ahhoz, hogy együtt tudjunk működni? Lehet, hogy jól kiegészítjük a társunkat, de akarja-e egyáltalán, hogy kiegészítsük?

Milyen nézeteltéréseket tapasztaltunk eddigi kapcsolatunk során? Ha az együttélésre gondolunk, milyen lehetséges problémák merülnek fel köztünk? Beszéljünk ezekről őszintén. Van-e elképzelésünk arról, hogy hogyan próbálhatnánk ezeket a nehézségeket leküzdeni, még mielőtt összeházasodnánk? A megoldatlan problémák a házasság során felerősödnek.

Nem arról van szó, hogy a házastársak személyiségének egyformának kell lennie. De arra mindenképpen szükség van, hogy ismerjük és megértsük egymás személyiségét, és legyen elképzelésünk arról, hogyan hangolódhatunk egymásra. A személyiségből fakadó konfliktusokat a házasság nem oldja meg.

Érzelmi egység

A szerelmesek általában úgy érzik, hogy mély és meghitt érzelmi kapcsolat köti össze őket. De amikor a mámor elmúlik, sokan ráébrednek, hogy nagyon gyengék az alapok a valódi érzelmi bensőségességhez. Ilyenkor úgy érzik, elhidegültek egymástól. „Nem értem, hogyan érezhettem magam olyan közel hozzá hat hónappal ezelőtt, amikor szinte nem is ismertem” - vallotta be egy ifjú feleség.

Az érzelmi meghittség az összetartozás mélyen megélt élményéből fakad, abból, hogy a társunkkal kölcsönösen *szeretjük*, *tiszteljük* és *megbecsüljük* egymást. Nézzük meg közelebbről az érzelmi egység három összetevőjét.

A **szeretet** azt jelenti, hogy törődünk egymás boldogságával. Az őszinte szeretet bizonyítéka, ha következetesen használjuk egymás elsődleges szeretetnyelvét, azaz szeretetünket kifejezésre juttatjuk.

A **tisztelet** azt jelenti, hogy elismerjük egymás személyiségét, képességeit és érzelmeit. Ha tisztelőben tartjuk társunk személyét, nem illetjük bíráló megjegyzésekkel gondolatait, érzelmeit vagy vágyait. Egymás megértésére törekszünk, és megadjuk egymásnak a szabadságot, hogy másként gondolkodjunk, és másként érezzünk, azaz önmagunk lehessünk.

Az érzelmi egység harmadik eleme egymás megbecsülése. A **megbecsülés** azt jelenti, hogy értékes embernek tartjuk partnerünket, és értékeljük mindazt, amivel a kapcsolatunkat gazdagítja.

Figyeljünk oda egymás tetteire, szavaira, tulajdonságaira, és fejezzük ki megbecsülésünket iránta. „Köszönöm, hogy felhívtál, amikor láttad, hogy késni fogsz. Jól esik, hogy gondoltál rám.” „Köszönöm, hogy meghívtál ebédre. Tudom, milyen sok idő és energia egy ilyen különleges ételt elkészíteni.” Mások figyelmességének az értékelése jó alkalom megbecsülésünk kifejezésére, és az érzelmi kapcsolat erősítésére.

Fejezzük ki elismerésünket egymás képességei iránt is: „Szeretem, amikor énekelsz. Olyan tehetséges vagy!” Értékeljük partnerünk személyiségét: „Nagyon köszönöm, hogy ilyen pozitívan állsz mindenhez. Tudom, hogy csalódott voltál tegnap este, mert le kellett mondanom a randevúmat, de sokkal jobban éreztem magam, amikor azt mondtad, hogy megérted.”

Beszéljünk meg egymással, miből érezzük egymás szeretetét, tiszteletét és megbecsülését.¹ Így már a házasságkötés előtt lerakhatjuk az érzelmi egység alapjait.

Lelki egység

Gyakran még azok a párok is kevés figyelmet szentelnek a lelki alapoknak, akik egyébként gyakorolják a hitüket. Sok házaspárnak az okozza a legnagyobb csalódást a házasságban, hogy nincs meg köztük az összhang ezen a területen, és egység helyett az elszigetelődés negatív tapasztalatát élik át.

- Mindig egymás mellett ülünk a templomban, de soha nem osztjuk meg egymással a gondolatainkat és az élményeinket - mondta egy asszony. - Mintha nem lenne közünk egymás lelki életéhez.

A házasság előtti tanácsadáson gyakran csak olyan külsőségekről van szó, hogy mikor és hova járjon a pár templomba, és nem kerülnek szóba sokkal alapvetőbb és fontosabb kérdések. Egyetértenek-e abban, hogy létezik egy végtelen és hatalmas Isten? Ismerik-e ezt az Istent? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket kellene a leendő házastársaknak megbeszélniük

¹ Egyszerű módszerrel felmérhetjük kapcsolatunk érzelmi meghittségének mértékét. Jelöljük egy 0-tól 10-ig terjedő skálán, mennyire érezzük társunk szeretetét, tiszteletét, nagyrabecsülését. Majd beszéljünk meg, és példákkal is szemléltessük, miért adtunk alacsony vagy magas pontszámot.

ahhoz, hogy megismerjék egymás személyes hitét. Ha a férj például mélyen elkötelezett Jézus Krisztus iránt, és úgy érzi, missziós munkával tudja legjobban szolgálni Istent, a feleség pedig nyaralóról, BMW-ről és kiszolgáló személyezettel ellátott házról ábrándozik, vajon megfelelő alapokkal rendelkeznek-e a házassághoz?

Nem árt időben tisztáznunk a következő kérdéseket: Hasonlóan vélekedünk-e a hitbeli kérdésekről? Segítjük-e egymás lelki fejlődését, vagy szelíden, de következetesen ellentétes irányba próbáljuk húzni egymást? A lelki alapok rendkívül fontosak, hiszen az élet minden területére hatnak.

Testi egység

Ha fizikailag vonzódunk egymáshoz, akkor valószínűleg megvannak a testi egység alapjai. A szexuális egység azonban elválaszthatatlan a kapcsolat egyéb területeitől. Ha a házasságban szexuális problémák vannak, annak szinte mindig más területen keresendők a gyökerei. A legkritikább esetben fordul elő, hogy valamilyen fizikai ok van a probléma hátterében.

Bizonyos lépésekre azonban szükség lehet, ha meg akarunk bizonyosodni arról, hogy ezen a téren is szilárd alapokra építünk. Tekintve, hogy évente hárommillió tizenéves fertőződik meg szexuális úton terjedő betegséggel, fontos, hogy mindkét fél alapos orvosi kivizsgáláson vegyen részt. Egyes betegségekre nincs orvosság, a gyógyszerek legfeljebb a tüneteket képesek enyhíteni. Hajlandók lennénk ennek tudatában is vállalni a házasságot?

A 60-as évek szexuális forradalma szétválasztotta a szexuális vágyak kielését és a házasságot. „Felszabadító” üzenete az volt, hogy a szexualitás szabadon megélhető a házasságtól függetlenül. Negyven évvel később - ahogy egy egyetemista fogalmazott - „a szexuális forradalom véget ért, és mindenki vesztett”. A forradalom megteremtette a saját rabszolgáit.

Ez azzal a következménnyel járt, hogy a kielégítő szexuális élet sokkal nehezebben elérhető a mai nemzedék számára, mint valaha. Az e témában végzett kutatások arra hívják fel a figyelmet, hogy „a monogám, az életüket egy partner mellett élő emberek tartják szexuális életüket a legkielégítőbbnek testileg és érzelmileg egyaránt.”

Azt hiszem, hogy a legtöbb egyedülálló, aki szexuális kapcsolatot létesít valakivel, azért teszi ezt, mert őszintén vágyik a meghitt kapcsolatra. A szexuális kapcsolat azonban önmagában nem teremti meg ezt a bensőségességet, sőt gyakran inkább testi és lelki fájdalom forrása lesz. Tudom, hogy sok egyedülálló, aki ezt a könyvet olvassa, ismeri ezt a fájdalmat. Ugyanazt tanácsolnám nekik, amit az élet bármelyik területén elkövetett tévedéssel kapcsolatban mondanék. A megbánás és hit Jézus Krisztusban mindenki számára járható út, aki kudarcot vallott. Nem engedhetjük, hogy múltbeli kudarcaink és hibáink a harc feladására készítsenek. Ha elveszítünk egy csatát, az nem jelenti azt, hogy az egész háborút elvesztettük. Nem tehetjük semmissé azt, ami a múltban történt, de a jövőnket átformálhatjuk. Ismerjük be, ha hibáztunk, és fogadjuk el Isten megbocsátását (lásd: János első levele 1,9).